

A 11. B osztálykirándulása: 3. nap

Reggel háromnegyed 8-kor keltünk a szokásos reggeli és a buszba pakolás után útra is keltünk. A haza utat nem, egyszerre hanem több megállóval és életre szóló élménnyel tettük meg. Eger városában megcsodálhattuk a pincerendszert ahol a helyi szaktekintély nagy tudás és borfogyasztó hírében állott, ő mondta el a „város alatti város” rejtelseit. Azonban a nap egyre izgalmasabb és fárasztóbb lett számunkra, ugyanis kiderült, hogy elhagytam a pénztárcámat így nem maradt más választásom, minthogy hű segítőtársammal visszamenjünk megkeresni. Egészen a városszéli Tesco-ig vissza kellett gyalogolni, ami nem kevesebb, mint öt kiló méterre volt. Ezalatt az osztály nagy része a minaret tetejéről csodálhatta meg, Egert történelmi jelentőségű városunkat.

A Dobó téren át a Dorner étterembe mentek ahol jóízűen megebédeltek, majd erőt gyűjtve az elkövetkezendő eseményekre bejutottak Eger várába. Mind eközben én és az osztálytársam a középkori építésű kis utcákon próbáltuk beérni a csoportot, ők ugyanis mindig egy lépéssel előttünk jártak. Valóban visszafelé tartottunk a tárcámmal a zsebemben, tehát a Török majdnem bejutott a várba, de vissza kellett fordulnia. Némely felvetések szerint az 1552-ben támadó törökök problémája is ez volt, habár ők nemcsak a nevükben voltak törökök, mint Török Ákos. Mi is kisebb kitérőkkel, de ugyanazon az útvonalon haladtunk, mint az osztály, azonban lemaradásunk jelentős volt. A régiségboltban megnézhettem egy 1938as Ferenc József érdemérmét, majd egy ukrán házaspár útba igazítása után már csatlakoztunk a csoporthoz, véleményem szerint ez a kis kitérő egyáltalán nem volt elvesztegetett idő, inkább élettapasztalat. A vár után a Szépasszonyvölgybe mentünk, ahol a helyi borok kóstolására is volt lehetőség. A programunk végeztével hazaindultunk, a jó hangulat garantált volt mindenki számára. Boldogan gondolok vissza, erre az emlékezetes kirándulásra.

